

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

4. tromesečje 2013.

Adventistički svet

Pregled

MISIJA

u GRADOVIMA

11 *Pozvani
da objavljuju
vest života*

14 *Čežnja za
večnošću*

15 *Zamaskirano
neverstvo*

Pregled 4. tromesečje 2013

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Misija u gradovima 6

Adventisti se zauzimaju za one koji žive u svetskim metropolama.

POGLED U BUDUĆNOST

Pozvani da objavljuju vest

Života 11

Ted Vilson

Oni imaju hitnu poruku za svet.

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Čežnja za večnošću 14

Mark Finli

DUH PROROŠTVA

Zamaskirano neverstvo 15

REČ UREDNIKA

Život skoncentrisan na jednom mestu 3

IZVEŠTAJ IZ SVETA

Slobodna subota za učenike iz Kenije 3

Crkva za jedan dan 13

BIBLIJSKA PITANJA

Učimo iz zakona 5

Angel Manuel Rodriguez

„Evo ću doći brzo..“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjong Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdli; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Cezar, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Korea:

Čun Pjong Duk; Čun Jung Kvon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Paire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Dina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn:

Džef Dever, Fatima Amin

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armano Miranda, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gulfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Ratinaraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vertalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Veb sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno.

2013, № 4

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika

Život skoncentrisan na jednom mestu

Četiri sa pet metara. Dovoljna površina za malu baštu. Veličina prosečne spavaće sobe u SAD. Ukupni životni prostor jedne osobe u Daki, u Bangladešu – najgušće naseljenom metropolskom području u svetu.

Oduzmite sav poslovni prostor, industrijske objekte, sedišta vlasti, ulice i trotoare, smetlišta i močvarna područja, i tipičan stanovnik Dake imaće tek toliko prostora za život koliko zauzima telo koje leži na zemlji. „Sve je od praha, i sve se vraća u prah“ (Knjiga Propovednikova 3,20).

Broj ljudi koji živi u velikim gradovima u svetu – procenjuje se da ih sada ima više od 3,7 milijarde – samo će se još više povećavati. Milioni ljudi svake godine napuste ruralna područja i sele se u gradove, zbog gladi, rata, bolesti i ekonomske nestabilnosti. Oni dele uzaludnu nadu da će njihova životna patnja biti nekako manja ako je iskuse sa drugima u velikoj zajednici.

Gradovi na našoj planeti postali su veliki istorijski eksperiment zbog života skoncentrisanog na jednom mestu, ranije nepoznatog društvenog fenomena za koji ne postoje očigledna pravila ili smernice, i nijedno proročanstvo koje govori o miru i uspehu. Kada je život skoncentrisan na jednom mestu, to znači da će sva životna iskustva – bol, greh, slabost, obeshrabrenja i nasilje – takođe biti jača i veća. Nisu bez razloga svi sanjari na svetu usmerili svoje Nirvane i Utopije u daleka, neotkrivena ostrva i planete. Niko ne očekuje da se u gradovima javi nešto dobro.

Međutim, Hristova crkva uvek je pozivana da živi u realnom svetu – ne u Utopiji. Dok sanjamo o „gradu... kojemu je Zidar i Tvorac Bog“ (Jevrejima 11,10), pozvani smo upravo sada da služimo milijardama ljudi koji žive u metropolama. To brzo mora da postane misija na koju će se Crkva skoncentrisati – misija koja se ostvaruje širenjem istine, davanjem hrane, nošenjem vode, snabdevanjem odećom i nuđenjem prijateljstva.

Dok budete čitali posebnu zbirku članaka koji se bave crkvenim projektom širom sveta pod nazivom „Misija u gradovima“, molite se da vam srce bude ispunjeno Isusovim saosećanjem.

Bil Not

Bill Kauts

IZVEŠTAJ IZ SVETA

Viši sud u Keniji

dao adventističkim učenicima slobodnu Subotu

POBEDA SUBOTE: Unija u Istočno-centralnoj afričkoj divizionu primila je povoljnu sudsku odluku koja oslobađa adventiste od pohađanja nastave i polaganja ispita subotom. Predstavnik Divizije izjavio je da se nada da će i druge zemlje u regionu slediti ovaj primer.

Viši sud u Keniji izdao je privremenu naredbu da državne škole oslobode učenike adventiste od pohađanja nastave subotom, danom koji adventisti svetkuju kao biblijski sedmi dan.

Hitna naredba donesena je tokom slučaja koji je Kenijska unijska misija Hrišćanske adventističke crkve pokrenula protiv Ministarstva prosvete i 26 škola koje se nisu pridržavale ustavnih garancija da svako može slobodno da ispoveda svoju veru.

„Mi kao vođe Kenijske unije srećni smo i zadovoljni napretkom sudskog slučaja pošto će sada vođe obrazovnih institucija poštovati ustav i prestati da uskraćuju adventističkim učenicima prava koju vlada nudi svim Kenijcima“, izjavio je Semjuel Makori, izvršni sekretar Kenijske unije. „Nadamo se da će sudija doneti odluku u našu korist zato što tražimo ono što je već obuhvaćeno pravima u našem ustavu.“

Makori je izjavio da su crkvene vođe podnele taj predmet sudu jula 2012. godine posle neuspehlih intenzivnih diplomatskih napora.

„Angažovali smo za taj slučaj advokate adventiste, prožete patriotizmom i lojalnošću prema svojoj zemlji“, rekao je.

Makori je izjavio u intervjuu za jedne novine, da je nekoliko učenika odstranjeno iz državnih škola zato što nisu pohađali nastavu i polagali ispite subotom. „Platili smo sudske troškove crkvenim novcem da bismo se izborili za pravdu za naše mlade“, dalje je rekao.

Adventisti svetkuju Subotu od zalaska sunca u petak do zalaska sunca u Subotu.

Stiv Bina, sekretar za odnose s javnošću u Istočno-centralnoj afričkoj diviziji Hrišćanske adventističke crkve, rekao je da se nada da će donesena sudska odluka biti primer ostalim zemljama, jer adventistički učenici u još nekoliko zemalja unutar Divizije imaju slične probleme u državnim školama.

Izveštava TED media

Adventistički pastor izabran za predsednika Švajcarskog biblijskog društva

Delegati Švajcarskog biblijskog društva izabrali su adventističkog teologa Reta Majera za predsednika organizacije tokom sastanka održanog 24. maja 2013. godine, što ga čini prvim adventistom koji je postavljen na tu poziciju u pedesetosmogodišnjoj istoriji tog društva.

VOĐA BIBLIJSKOG DRUŠTVA: Reto Majer, desno, imenovan je za predsednika Švajcarskog biblijskog društva 24. maja. Društvo promoviše prevod i distribuciju Biblije u Švajcarskoj i Lihtenštajnu.

Majer, pomoćni blagajnik Inter-evropske divizije Hrišćanske adventističke crkve, čije se sedište nalazi u Bernu, u Švajcarskoj, radio je kao potpredsednik Biblijskog društva od 2005. godine. Hrišćanska adventistička crkva priključila se društvu 1982.

„Nadam se da ljudi vide Bibliju kao Božji poziv da uspostave lični odnos sa Njim“, izjavio je Majer delegatima Švajcarskog biblijskog društva 24. maja 2013. godine. „Širenje Biblije mi je blisko, i osećam veliko zadovoljstvo što mogu da učestvujem u tom radu.“

Švajcarsko biblijsko društvo osnovano 1955. godine nastalo je nakon koalicije Švajcarskih biblijskih društava. Danas društvo ima 45 članova, između ostalih, okružne

evangelističko-reformatorske crkve, Starokatoličku crkvu, nezavisne evangelističke crkve, okružna biblijska društva, hrišćanska društva, i radne grupe u Švajcarskoj koje učestvuju u deljenju Biblije.

Društvo promoviše standarde za prevod, štampanje i distribuciju Biblije u Švajcarskoj i kneževini Lihtenštajn.

Švajcarsko biblijsko društvo sarađuje sa više od 146 nacionalnih Biblijskih društava ujedinjenih kao globalna Ujedinjena biblijska društva, čiji je cilj štampanje Biblije na lakom i savremenom jeziku bliskom ljudima.

Učimo iz zakona

**Šta je apostol Pavle
želeo da kaže sledećim
stihom: „Tako nam
zakon bi čuvar
do Hrista“?
(Galatima 3,24)**

Ovo pitanje odnosi se na ulogu zakona.

Da bih razjasnio ulogu zakona, izneću kratak izveštaj o zakonu iz Galatima poslanice, zatim ću se osvrnuti na nekoliko Pavlovih ilustracija, uključujući i ovu koju ste spomenuli.

1. Zakon. Lažni učitelji u Galatiji zahtevali su od vernika da se obrežu da bi postali deo Božjeg naroda. Pavle je smatrao da je takvo učenje u suprotnosti sa idejom spasenja kroz Hrista (Galatima 1,6-9). On tumači ovo nametanje dužnosti kao pokušaj da se pomoću zakona utiče na božansko prihvatanje. Po Pavlu, božansko prihvatanje je moguće isključivo kroz Hrista, ne na osnovu dela zakona (Galatima 2,16). On je jasan: zakon ne može da nam pruži ono što nam je veoma potrebno, a to je život (Galatima 3,20) koji je dostupan samo kroz Hrista. Ako zakon može da da život, onda je Hristova žrtva bila nepotrebna.

Apostol Pavle je čak tvrdio da zakon ne samo da nam ne daje život već nas osuđuje na smrt! On kaže: „Jer ja zakonom zakonu umrih“ (Galatima 2,19). Zakon jedino može da izrekne kletvu, jer ga grešna ljudska bića ne mogu držati (Galatima 3,10; uporedi Rimljanima 8,6-8). Hristos daje život, jer je uzeo na sebe kletvu zakonsku, umro je umesto nas, i otkupio nas od smrtno kletve (Galatima 3,13): „S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos“ (Galatima 2,20). Kada je naše opravdanje u pitanju, zakon ne može da da nikakav doprinos. U Hristu je naša zakonska smrtna kazna izvršena, i mi sada uživamo život kroz Njega.

2. Zakon i zatvor greha: Koristeći sliku zatvora, Pavle postavlja pitanje: „Koja je svrha zakona?“ (Galatima 3,19). On zatim tvrdi da je zakon dat Izrailjcima „zbog prestupa“. Iako taj izraz može da se tumači na nekoliko načina, najbolje tumačenje u okviru ovog konteksta jeste da zakon

razotkriva greh; pomaže nam da postanemo svesni svoje grešnosti i svojih slabosti (Rimljanima 3,20), ali on ne može da reši problem.

Da pojasnimo, Pavle kaže da je po Svetom pismu ceo svet zatvoren „pod greh“ (Galatima 3,22) i da je čuvar tog zatvora bio zakon (stih 23; uporedi sa Rimljanima 11,32). Zatim ponavlja ideju da smo bili pod kletvom zakona do Hristovog dolaska. Ljudska bića bila su zatvorena, čekajući na izvršenje kazne. Jedini izlaz iz tog zatvora bila je vera u Hrista. On je došao „pokoren zakonu“ (Galatima 4,4), ušao u zatvor greha da iskupi one koji su „pod zakonom“, i učini ih Božjom decom (5. stih). Kletva zakona pruža spasenje kroz Hrista.

3. Zakon kao čuvar: Grčka reč prevedena na engleski kao „tutor“, čuvar, (Galatima 3,24; paidagogos) nema odgovarajuću englesku reč. Obično je korišćena da označi roba ili slobodnog čoveka unajmljenog da štiti dete gospodara, da ga poučava stvarima u pogledu morala, jezika, govora, i da primeni disciplinu kada god je potrebno. Kada dete odraste, kontrola koju *paidagogos* ima nad njim prestaje. Izraz obuhvata ideju stroge discipline, potčinjavanja i poučavanja.

Pavle koristi tu ilustraciju da ukaže da nam je pre Hristovog dolaska na Zemlju nedostajala sloboda i da smo, poput robova, bili potčinjeni sili nad kojom nismo imali vlast. Zakon nas je poučavao i disciplinovao, ali nije imao iskupljujuću moć. Iako naglasak nije stavljen na to da nas zakon usmerava i vodi ka Hristu, ta ideja nije u potpunosti isključena. Dete jedva čeka da odraste da uživa u slobodi, a po Pavlu naše detinjstvo se završilo Isusovim dolaskom. Sada je poslušnost zakonu izraz ljubavi i zahvalnosti (vidi Galatima 5,6,13,14,19-24; Rimljanima 8,3,4). Uloga zakona koji osuđuje prestaje za one koji su u Hristu.

Angel Manuel Rodriguez je penzioner, radio je u crkvi kao pastor, profesor i teolog.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

”OSLANJANJE

Urednik časopisa Adventist World, Bil Not, i pomoćni sekretar Odeljenja za propovedničku službu pri Generalnoj konferenciji, Entoni Kent, razgovaraju sa pastorima Tedom Vilsonom i Markom Finlijem o učestvovanju vođa u javnom svedočenju.

Not: Pastore Vilson, evangeoska serija predavanja lakše bi se održala na nekom drugom mestu nego na Menhetnu u Njujorku. Kako ste uspeali da obezbedite vreme u svom rasporedu da biste propovedali vest na evangeoskoj seriji predavanja?

VILSON: Činilo mi se da je to poruka koju je Bog imao lično za mene. Ukoliko verujete u Božje savete u vezi sa misijom koja je data svima nama, ne možete samo zamoliti druge da rade ono što Gospod traži od svih nas. Javno propovedanje samo je jedan vid projekta Misija u gradovima. Duh proroštva je veoma jasan da je potrebno ujediniti različite vidove rada – centre uticaja, crkve, mlade ljude, službu zajednici, širenje jevanđelja putem medija, štampana izdanja i propovedanje – da bi u velikim gradovima bio prisutan neprekidan misijski rad. Javni evangelizam predstavlja priliku koja se javlja periodično, kada se žanje što je posejano ovim važnim vidovima rada. Dok sam razmišljao o potrebama Njujorka, ponovo sam pročitao savete Elen Vajt o misionom radu u velikim gradovima. Njujork je pravo mesto za otpočinjanje sveopšteg projekta Misija u gradovima. Zanimljivo je da sam u junu održao seriju predavanja u trajanju od tri sedmice u istoj crkvi u kojoj sam dobio prvu službu kao propovednik pripravnik 1971. godine. Što je još neverovatnije, jedan od mladih sa kojim sam 1971. sarađivao sada je pastor te crkve!

NOT: Javni evangelizam često se naziva „žetvom“, ali čini se da je ova serija predavanja takođe bila „događaj pun energije“ – prilika da se zabode zastava u zemlju i pokrene novi način obavljanja posla. Da li je to vodstvo crkve imalo na umu sa projektom Nj13 (Njujork '13).

FINLI: Nj13 nije samo događaj. Crkveno vodstvo vidi Nj13 kao proces – širi, trajni način da se zajednica u

TED VILSON

BIL NOT

gradskim područjima dosegne za Hrista. Kao rezultat lokalne oblasti, Atlantska unija, Severna američka divizija i Generalna konferencija, bile su usredsređene na Njujork više od godinu dana. Uzmimo na primer sastanke koje je održao pastor Vilson u Donjem Menhetnu. Započeli smo sa radom jednog vikenda u januaru na koledžu Hanter kako bismo nadahnuli vernike da osnuju molitvene grupe. Stotine vernika bilo je obučeno da se aktivno uključe u male grupe, u evangeoski rad laika, lično svedočenje, održavanje biblijskih časova. Takođe je organizovan i zdravstveni misijski rad velikih razmera u gradu. Mladi su se priključili programu. Nj13 nije bio događaj koji je kulminirao Vilsonovom serijom predavanja, već preobražavajući program za obučavanje i podsticaj mesnih adventističkih crkava i vernika da se aktivno uključe u širenje svoje vere.

KENT: Kada se osvrnete na sve divne stvari koje su se desile u prvoj fazi Nj13, šta mislite šta od svega toga treba ponoviti u drugim gradovima? Da li je Misija u gradovima u osnovi jedan program koji će svuda biti primenjen, ili će

NA GOSPODA

MARK FINLI

ENTONI KENT

vođe u drugim gradovima prilagoditi delove programa potrebama svog područja?

FINLI: Mi smo izgradili naš plan na takozvanih „pet večnih principa“. Ti večni principi važe svuda i uvek, ali će posebne primene plana biti drugačije u različitim gradovima i drugačijim kulturama. Postavili smo pitanja. „Šta je nepromenljivo? Šta je istina svuda?“ Naš pristup smo zaokružili sa pet načela. 1) Crkve rastu kada u njima vlada duhovno probuđenje. Zato smo se usredsredili na molitvu, biblijska proučavanja i duhovno obnovenje. 2) Crkve rastu kada su vernici osposobljeni i obučeni za službu u skladu sa svojim darovima. Zato smo vernicima ponudili programe za obučavanje da im pomognu da koriste svoje duhovne darove – da proučavaju Sveto pismo sa drugima, da poučavaju o fizičkom zdravlju, da grade snažne porodice, da organizuju molitvene sastanke. 3) Crkve koje vrše uticaj na zajednicu aktivno su uključene u život zajednice. Što više kontakta vernici imaju sa svojom zajednicom, više ljudi će dovesti Hristu. 4) Crkvama su potrebne prilike da žanju kako bi

se ujedinile u žetvi. Takvi događaji pružaju ljudima priliku da neposredno čuju Božju reč i odluče se da slede Isusa. 5) Crkve koje planiraju žetvu, čuvaju ono što su poznale. Složili smo se: „Ne želimo da ih uronimo i odbacimo“. Želimo da ih krstimo i poučimo. Crkve rastu kada se neguje vera i poučavaju učenici. Sve što smo pokušali da ostvarimo u projektu Nj13 i sve što će biti pokušano u globalnom programu Misija u gradovima proizlazi iz tih pet principa.

KENT: Pastore Vilson, veliki zadatak je bio pred vama. Nije mala stvar zakoračiti na javnu pozornicu i objavljivati Hrista i vest trojice anđela. Siguran sam da ste osećali pritisak i da ste bili pod stresom. U čemu ste pronalazili podršku? Šta biste rekli drugim evanđeoskim radnicima koji se ponekad pitaju da li je cena isuviše velika kad je obavljanje takvog posla u pitanju?

VILSON: Isus nikada ne traži od nas da uradimo nešto za šta nam nije dao blagodat i snagu da to postignemo. Evanđeoski radnici svuda slede Hristov primer, a Jevanđelja nam kažu da se On posvećivao propovedanju i isceljivanju ljudi. Kada krenete u misionarski rad, mnogo se oslanjate na Boga: On nam obećava mudrost kada nam je potrebna. Oslanjate se na stručnjake kojima je Bog dao veliko iskustvo i sposobnosti. Da li bismo mogli da poželimo bolje koordinate za evanđeoska predavanja od Marka Finlija i Roberta Koste? Oni su uradili neverovatne stvari. Moj posao je bio nešto lakši. Podrška vernika bila je jako važna: dolazili su i pružali podršku evanđeoskim projektima iz večeri u večer. Kada propoveda vest sa takvom vrstom ohrabrenja, govornik svake večeri dobija novu snagu i energiju!

NOT: Ja u vašim rečima prepoznajem jasan poziv upućen vođama na svim nivoima: „Ugledajte se na mene. Budite u prvim redovima“.

FINLI: Kada vođe posvete sebe i svoje obaveze javnom svedočenju, šalju poruku da misija postaje prioritet – da crkva treba da se bavi misijom. Mnogo važnija od broja ljudi koji će biti kršteni u okviru Nj13 jeste usredsređenost vernika i pastora na misionarski rad. Ta usredsređenost će im pružiti energiju u narednim godinama. Postoji još jedan aspekt toga. Hrišćanska adventistička crkva naglašava probuđenje i reformu. Kuda će nas povesti probuđenje? Kuda će nas povesti reforma? Prema bogatijem molitvenom životu, dubljem proučavanju Biblije, želji da pridobijemo izgubljene za Hrista. Misija u gradovima skreće našu pažnju sa nas samih, a usmerava je na Hristovu misiju, na izgubljene ljude u gradovima, koje treba da dosegne razvijajući odnose sa njima, koje treba da upoznamo, na čije potrebe treba da odgovorimo, do kojih treba da dopremo kroz sveobuhvatne napore, sa kojima treba da podelimo jevanđelje. Principi primenjeni u praksi u Nj13 važiće i doneće uspeh u Tokiju, Manili, Sao Paulu i Moskvi. Bog radi poseban posao u velikim gradovima u svetu, i uzbudljivo je sarađivati sa Njim u toj misiji.

Pružanje

SREĆNE RUKE

Sandra Blekmer

Sveti Duh deluje kroz ove uložene napore i pridobija veliki broj ljudi za Hristovo carstvo, i zbog toga slavimo Boga. Međutim, krenuti u svet i doći do ljudi tamo gde se nalaze često zahteva pristup jedan na jedan i pomaganje ljudima u jednostavnim, osnovnim potrebama.

To je zamisao Srećne ruke – prodavnice polovne robe koja se prostire na 220m2, otvorene u maju 2012. godine u srcu Kopenhagena, glavnog grada Danske. Ta prodavnica predstavlja mnogo više od prodaje polovne odeće – ona menja živote i pruža nadu stotinama ljudi u toj zajednici i van nje.

Više od prodavnice polovne robe

Prodavnica Srećna ruka odudara od tipične slike prodavnice polovne robe svojom privlačnom dekoracijom, visoko kvalitetnom robom i, što najviše iznenađuje, kristalnim lusterima. Njen upadljivi izgled i izuzetna polovna roba nisu jedine njene prednosti; mušterije kažu da su to i mirna, duhovna atmosfera i uslužni radnici.

„Ljudi uđu u prodavnicu i kažu da u njoj mogu da osećaju mir“, kaže En Mej Miler, sekretar Odeljenja za porodičnu službu u Danskoj uniji i volonter projekta Srećna ruka. „Često sedimo zajedno sa mušterijama, razgovaramo, čak se i molimo. Međutim, kada smo započeli ovaj projekat, nismo ni slutili da će ljudi biti tako voljni da razgovaraju o duhovnim stvarima.“

Udobne stolice i mali stolovi postavljeni su u celoj prodavnici, a kao posluživanje pripremljena su hladna pića, topli čajevi, voće i keksići. Na zidu se nalaze plakati sa biblijskim

tekstovima i ohrabrujućim stihovima. Mala kutija, papir i olovke nalaze se na stolu, tako da mušterije mogu da zapišu svoje potrebe za molitvom. Izdvojena mala prostorija, u kojoj se nalaze još dve stolice i sto, namenjena je za privatne razgovore sa pastorom, koji dolazi jednom sedmično. Služba pastora predstavljena je u prodavnici, i mušterije mogu da zakažu sastanak sa njim. Biblije i druga literatura besplatno se dele zainteresovanim mušterijama. Znak na izlogu – Srećna ruka Hrišćanske adventističke crkve – jasno govori koja verska zajednica podržava ovaj program.

„Prodavnica pruža prilike našim pastorima i vernicima da ostvare kontakt sa ljudima i pozovu ih na različite događaje i evangeoske sastanke“, kaže Milerova. „Omogućava nam da razvijemo i negujemo odnose sa ljudima iz naše zajednice.“

Prijatna atmosfera nije rezultat slučajnosti. U želji da urade pravu stvar, odbor projekta Srećna ruka unajmio je profesionalca za brendiranje proizvoda.

„Pomogao nam je da osmislimo brend prodavnice u skladu sa njenim imenom i misijom“, objašnjava Milerova. „Renovirali smo ovo mesto. Nije bilo u dobrom stanju kada smo prvi put došli ovde, ali sada ima lepe lustere i nameštaj. Ljudi mogu da uđu i sednu na stolice ili fotelje – što je važan deo projekta. Želimo da doživimo ovu prodavnicu kao mesto gde mogu da pronađu mir, da se odmore i opuste. U toku razgovora s njima uviđamo da su raspoloženi da se molimo za njih – čak i u sekularnom, postmodernističkom Kopenhagenu...“

Na vrhu: PROMETNO MESTO:
Prodavnica je smeštena u centru grada i veoma je posećena.

Ispod: SREĆNA RUKA: Prodavnica polovne robe koju vode adventistički hrišćani nalazi se u srcu Kopenhagena, glavnog grada Danske.

„Želimo da prodavnica bude ono što njeno ime govori, Srećna ruka: želimo da bude mesto gde ćemo deliti radost i sreću sa ljudima u potrebi; a ono ujedno predstavlja srećno mesto i za nas, jer možemo da pomognemo drugima.“

Tim ovog projekta takođe organizuje brojne društvene aktivnosti i programe u okviru prodavnice, kao što su sedmični molitveni sastanci, biblijski časovi, mini koncerti, seminari o braku i vaspitanju dece, predavanja o stvaranju i evoluciji, predavanja za decu školskog uzrasta.

„Zajednica je multikulturalna, i imamo dosta imigranata“, kaže Milerova. „Mnogi roditelji ne mogu da pomognu svojoj deci u izradi domaćih zadataka. Zato svakog utorka deca od 10 do 15 godina starosti mogu da dođu i priključe se nastavnim programima, koji vode studenti i nekoliko profesora.“

„Sledeći program čine“, dodaje ona, „seminari o tome kako se izboriti sa depresijom, uznemirenošću, ljutnjom – koje vode mladi psiholozi. Tako je ova prodavnica više od prodavnice. Pomaže nam da ostvarimo kontakt sa stanovnicima ovog

grada i organizujemo različite projekte. Zahvaljujući ovoj prodavnici, verujem da više stupamo u dodir sa ljudima nego većina crkava u Danskoj.“

Različiti volonteri

Trideset volontera koji pomažu u prodavnici različitog su godišta, od tinejdžera do onih u sedamdesetim godinama, a oko jedne trećine njih nisu adventisti. „U takvom skupu koji čine aktivni vernici, vernici na ivici i neadventisti, ponekad je teško da svi rade zajedno bez poteškoća. Izazovi se javljaju, i morate pažljivo i sa mnogo ljubavi da rešavate probleme. Ali, mi smo svi ujedinjeni u misiji, i to nam pomaže da radimo zajedno“, kaže ona.

Jedna žena, za koju Milerova kaže da retko dolazi u crkvu, počela je da radi u Srećnoj ruci, i sada dolazi na bogoslužjenja skoro svake subote.

„Mislim da je niko nije pitao zašto ne dolazi u crkvu. Ona se sada jednostavno oseća kao deo crkvenog misionorskog rada time što je deo ovog projekta. Radimo nešto sa čim ona može da se poveže.“

Novac za misioniski rad

Vernici i drugi ljudi daju robu koja se prodaje u prodavnici. Za razliku od drugih prodavnica polovne robe koje vode crkve u gradu, čija se zarada koristi za potpomaganje rada mesne crkve, novac sakupljen radom Srećne ruke namenjen je međunarodnim i lokalnim misioniskim projektima. Preko ADRE, Srećna ruka daje sredstva izbegličkim kampovima u Burundiju i potpomaže projekte kopanja bunara u sušnim područjima. U svojoj zemlji, novac koristi za snabdevanje beskućnika hranom i odećom.

„Ne možemo da pozovemo beskućnike u prodavnicu da im damo hranu, jer nemamo opremljenu kuhinju“, objašnjava Milerova. „Zato obično natovarimo kombi, koji pozajmimo iz ADRE, sa dosta tople odeće i voća, kao što su pomorandže i jabuke, zajedno sa štanglicama od žitarica i sokovima. Takođe spakujemo higijenski pribor: četkice za zube, pastu, šampon, dezodorans, i slično. Odvozimo to u prihvatilišta.

Iznad: UPADLJIVI IZGLED : Prodavnica Srećna ruka odudara od tipične slike prodavnice polovne robe svojom privlačnom dekoracijom, visoko kvalitetnom robom i lusterima.

Levo: Okrepljenje – Poslužuju se hladna pića, topli čajevi, voće i keksići

Jedno je za žene – uglavnom prostitutke, zavisnice od droge, alkoholičarke. Kada stignemo, pokucamo i javimo im se. One koje žele nešto od robe odu do kombija. Srećne su što nas vide. Zatim idemo u prihvatilište za muškarce.“

Milerova ponekad sa sobom povede svoja četiri sina u prihvatilišta. Ona smatra da je to iskustvo koje će ostaviti uticaja na njihov život i da je vredna vežba za buduću službu.

„Oni to vole“, kaže ona. „Uživaju da vide osmeh na licima ljudi, i kada se obrađuju nečem tako jednostavnom kao što je šešir.“ Oni koji žive u tim prihvatilištima takođe se raduju kada ih posete deca. Mnogi od njih imaju decu, ali ih retko viđaju.

„Zahvaljuju mi se što dovodim dečake“, kaže ona, „naročito zato što ih se moja deca ne plaše.“

Dvostrani izlog

Metafora koja Milerovoj dolazi na um kada razmišlja o misioniskom radu u Srećnoj kući jeste izlog kroz koji „ljudi mogu da vide crkvu, srećne ljude koji se tamo nalaze i da nema čega da se plaše. Ali, takođe želimo da budemo izlog kroz

koji crkva može da gleda u svet i vidi kako je tamo; da vidi šta znači biti adventistički hrišćanin i učestvovati u misioniskom radu u ovom svetu, u zemlji u kojoj živimo.“

Za one crkve koje se osećaju pozvane da započnu neku vrstu službe u svom gradu, ali strahuju da li će biti uspešne, Milerova ima savet: „Napravite skok.“

„Uvideli smo da su ljudi potrebni jedni drugima, da čeznu za iskrenim odnosima i za iskrenim osobama koje će im pružiti ljubav.“

„To je naša misija. Na to smo pozvani.“

Oko 2500 adventista posećuju bogoslužjenja svake subote u Danskoj od ukupno 5,6 miliona stanovnika od kojih 1 milion stanuje u širem području Kopenhagena.

Za više informacija o Srećnoj ruci: Berit Elkjaer berit.e@mail.dk ili En Mej Muler anne-may.muller@adventist.dk.

Sandra Blekmer,
je pomoćnik urednika
časopisa Adventist World.

Posle evandeoskih sastanaka Nj13, evangelizam Misija u gradovima biće primenjen u gradovima koji su izabrani od strane 13 svetskih divizija Hrišćanske adventističke crkve. Posle ovog evandeoskog rada, koji će se odvijati u drugoj polovini 2013. i u proleće 2014. godine, uslediće sastanci u 13 izabranih gradova u 2014. godini. Takođe, 500 oblasti, misija i polja uz pomoć lokalnih pastora i vođa laika napraviće planove za rad u svojim gradovima pre sastanka Generalne konferencije 2015. godine. Neki od gradova su: Lagos u Nigeriji, Moskva u Rusiji, Meksiko Siti u Meksiku, Buenos Aires u Argentini, Hamburg u Nemačkoj, Sidnej u Australiji, London u Engleskoj, Bombaj u Indiji. Dva grada, Tokio i Manila, već su započeli svoje projekte.

Tokio, Japan

Severna azijsko-pacifička divizija (SAPD) izabrala je Tokio, veliki grad u kome živi 13 miliona stanovnika. Pastor Sukhi Han, sekretar Odeljenja za odnose sa javnošću pri Severnoj azijsko-pacifičkoj diviziji, kaže da je to jedan od najmanje evangeliziranih gradova. U njemu ima 17 organizovanih Hrišćanskih adventističkih crkava i institucija, 14 pastora i skoro 2900 vernika.

„Uprkos poteškoćama i preprekama, vođe Japanske unije daju sve od sebe da se suoče sa izazovima“, kaže Han. Između 7. septembra i 6. oktobra planirano je sedam evandeoskih sastanaka: četiri na japanskom, jedan na engleskom i španskom, zatim na kineskom i korejskom jeziku. Gvangeui Hong, zadužen za probuđenje u SAPD, Von Jongheng, koordinator evandeoskog rada u SAPD, i drugi sekretari odeljenja posetili su crkve u području Tokija kako bi pomogli u obučavanju, seminarima i sastancima za probuđenje. Učestvovaće i vođe Generalne konferencije i pevačka grupa Zlatni anđeli.

„Isus@Tokio“ je slogan projekta Tokio13. Hanada Norihiko, koordinator evandeoskog rada pri Japanskoj uniji, kaže da je 70

Šta DALJE?

posto japanskih vernika došlo u crkvu preko članova porodice i prijatelja. „Prirodno je da Japanska unija stavi naglasak na umrežavanje vernika“, objašnjava Han. Oko hiljadu diplomiranih studenata Adventističke akademije Saniku Gakuin iz Hirošime, koji žive u području Tokija, biće pozvani na evandeoski događaj Tokio13. Organizatori Tokija13 ohrabruju vernike da stupe u kontakt sa prethodnim učesnicima Letnjih biblijskih škola i izviđačkih kampova, ljudima koje su upoznali kroz projekte Njegove ruke i Velika borba. „Širenje jevanđelja u Japanu je teško, ali ništa nije nemoguće uz Božju ljubav, blagodat Isusa Hrista i silu Svetoga Duha“, kaže Šimada Masumi, predsednik Japanske unije.

Manila, Filipini

U Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji (JAPD) izabran je grad Manila. „Nadamo se da će Manila poslužiti kao primer kako pripremiti gradove za Hristov skori dolazak“, kaže Daglas Ven, sekretar Adventističke misije u JAPD. Ven smatra da postoje tri glavna izazova. Prvi se odnosi na dosezanje mase. Metropolsko područje Manile čini 16 gradova u kojima živi više od 11,7 miliona stanovnika. „Dosezanje elitnog društva u ovom gradu biće teško“, objašnjava Ven. „Dva procenta vođa u vladi, industriji, finansijama i zabavi nalaze se u Centralnom poslovnom okrugu u Manili.“

„Međutim, postoji još jedan izazov pored približavanja tom društvenom sloju“, kaže Ven. Više od jedne trećine siromašnih u Manili žive u predgrađima koja se sve više šire. „Ovi stanovnici takođe treba da čuju vest.“

MISIJA U GRADOVIMA

JADP sarađuje sa Severnom filipinskom unijom pružajući podršku administraciji, pastorima i članovima Centralne oblasti Luzon i Južno-centralne oblasti Luzon u ostvarivanju projekta „Nada za Manilu: jaBRINEM“ (slogan evandeoskog projekta). Ven kaže da primenjuju trostruki pristup:

Integrisani evandeoski način života

U okviru pristupa od-porodice-do-porodice vernici koriste posredničku molitvu, deljenje knjige Velika nada i druge literature, dela ljubaznosti i službu zajednici kako bi Božju ljubav širili na očevidan način. Trenutno se primenjuje velnes program koji su napravili doktori Džon i Mili Jangberg i doktor Ves Jangberg.

Prvi korak u službi elitnom društvu

Seminari koji obogaćuju porodični i bračni život, programi o zdravlju i dugom životu nekoliko su početnih projekata organizovanih da bi se izašlo u susret potrebama elitnog društva.

Levo: ISUS@TOKIO: Promotivna kartica za evandeoski program Misija u gradovima, Tokio.

Desno: MOLITVA U KRUGU: Organizatori evangelizacije Isus@Tokio mole se tokom programa.

Adventisti stručnjaci u svom poslu pripremaju se da dosegnu svoje kolege na poslu. Različiti centri uticaja uključuju vegetarijanske restorane i prodavnice zdrave hrane. Projekti za osnivanje deset novih crkava finansirani su fondom iz Generalne konferencije od posebno dodeljenih desetaka.

Prvi korak u približavanju siromašnima

Napravljeni su planovi da se siromašnima omoguću obučavanje u praktičnim poslovima, pokretanju domaće industrije i radionica, besplatni zdravstveni i stomatološki pregledi u saradnji sa lokalnim zajednicama. Adventistička omladina pomaže u službi siromašnima putem projekta Jedna godina u misionskom programu.

Ako želite da saznate više o tome, pogledajte manila2014.org, www.thegreathope.asia; ili pratite njihov rad na fejsbuku

OneYearInMissionManila.

Slika nam je poznata – tri anđela lete posred neba.

Vidimo ih na divnim slikama i raznobojnim vitražima, na crkvenim oznakama i evanđeoskim slajdovima na različitim prezentacijama. Možemo čak da nazremo i stilizovanu verziju na zvaničnom logou Hrišćanske adventističke crkve.

Pa ipak, iako prepoznavamo tri anđela u spomenutim situacijama, koliko dobro poznajemo ovu poruku poslatu sa neba iz Otkrivenja 14, i koliko smo slobodni da je objavljujemo? Zar ne postoje umereniji načini da delimo svoju veru?

Mi smo pozvani da radimo Isusov posao pokazivanjem saosećanja i pružanjem olakšanja onima koji su u potrebi. Kao što znamo: „Samo Hristov metod doneće pravi uspeh u približavanju ljudima. Spasitelj se pridružio ljudima kao Onaj koji im želi dobro. On je ispoljavao saosećanje prema ljudima, služio im u njihovim potrebama i pridobio njihovo poverenje. Tada ih je pozvao: Hajdete za mnom.“¹

Učiniti vest pristupačnom

Mi smo pozvani da svetu pokažemo Božju ljubav, a deo te ljubavi je saosećajno deljenje cele biblijske istine, ne samo delova zbog kojih se osećamo prijatno. Neverovatnu vest istine i opomene iz Otkrivenja 14, vest koja menja život, učiniti dostupnom svima predstavlja najviši izraz ljubavi i odgovornosti koji možemo da pokažemo – i to je nešto što ne činimo svojom silom. „Postoje svuda ljudi i žene čija su srca podložna nadahnuću istinom. Kada bi oni koji poznaju istinu radili u saradnji

sa Svetim Duhom, bili bismo svedoci velikih postignutih dela.“²

Mi živimo u uzbuđljivom i ozbiljnom vremenu. Širom sveta, ljudi zapažaju da se dešava nešto neobično. Društvena destrukcija kroz sekularizam, haotična svetska politika, nestabilnost i sve veća pohlepa svetске ekonomije, katastrofe velikih razmera – prirodne i one koje izaziva čovek – uništavaju planetu, donose nemir i nesigurnost. Da li postoji bolji trenutak od ovoga da delimo nadu u skori Isusov dolazak i hitnu vest koju nalazimo u Otkrivenju 14?

Nama adventistima „dat je posao od najveće važnosti – objavljivanje prve, druge i treće anđeoske vesti. Ne postoji važniji posao od ovoga.“³ Budući da nam je otkriveno suštinsko značenje tih vesti, koliko je samo važno da ih proučavamo pažljivo i da budemo spremni da ih podelimo sa svetom koji umire.

Prva vest: Poklonite se Bogu

Prvi adventistički vernici su sredinom 1840-ih objavili prvu i drugu anđeosku vest, koje će, kako znamo, zajedno sa trećom anđeoskom vešću, ponovo biti date pri kraju vremena kao konačni Božji poziv upućen ljudima.⁴

Prva vest, zapisana u Otkrivenju 14,6.7 objavljuje Hristovo divno večno jevanđelje – spasenje kroz Hristovu pravdu i blagodat – Njegovu silu koja opravdava i posvećuje. Isti anđeo objavljuje da je došlo vreme suda na svet, i poziva ljude da se vrate istinskom slavljenju Boga, priznajući Ga kao svog Tvorca. Vest da živimo u vreme suda temelji se na ispunjenju Danilovog proročanstva 8,14 – posle 2300 godina svetinja će se očistiti. Od 22. oktobra 1844. godine, živimo u vreme poznato kao istražni ili preadventni sud, u vreme čišćenja nebeske svetinje.

Ted Vilson

Pozvani

DA OBJAVLJUJU

vest života

Poziv upućen ljudima da se poklone Bogu kao svom Tvorcu stavlja na njih odgovornost da svetkuju dan koji slavi Njegov čin stvaranja. Stvorena bića ne mogu da poštuju svog Tvorca ako se ne pokoravaju zapovesti da Subotu, sedmi dan sedmice, drže svetom. Bog je lično izdvojio taj dan kao uspomenu na stvaranje.

Međutim, moramo pokazati nešto više od priznavanja i slavljenja Boga kao Tvorca. Moramo pokazati spremnost da odbacimo lažne teorije o poreklu života. Nemoguće je verovati u evoluciju i reći da je Bog Tvorac neba, Zemlje i svega stvorenog. Ta dva koncepta su nespojiva. U suštini, evolucija je pogrešan oblik religije. Realno gledano, potrebno je više vere da se poveruje u evoluciju nego u stvaranje. Evolucija nije samo religija, već deo spiritizma, jer „spiritizam uči da je čovek biće koje napreduje, da je od samog rođenja njegova sudbina da napreduje, sve do večnosti, sve do božanstva“.⁵ Mi znamo da će spiritizam, u mnogim svojim oblicima, odigrati glavnu ulogu u završnim događajima ovozemaljske istorije.

Druga vest: napustite Vavilon

Druga anđeoska vest zapisana u Otkrivenju 14,8, koja govori o padu Vavilona, prvi put je objavljena u leto 1844. Budući da ova vest u Otkrivenju 14 hronološki prati propovedanje o sudu, i budući da su crkve kojima je ta vest upućena nekada bile čiste, Vavilon se ovde odnosi na crkve koje su odbacile opomenu suda. Druga vest, „pade Vavilon“ je toliko važna da se ponavlja u Otkrivenju 18,1-4. Božjem narodu, koji je još uvek u Vavilonu, upućen je poziv da izađe iz njega da ne bi imao udela u njegovim gresima i da ne bi bio kažnjen. Vavilon sačinjavaju crkve koje u svom učenju

imaju mnoge teološke greške prenete iz crkve srednjeg veka.

Iako je pad Vavilona započeo u leto 1844. taj postepeni proces neće se završiti dok se ne ispune dva uslova: 1) dok crkve ne odbace tri vesti iz Otkrivenja 14 i ne prihvate sotonine snažne obmane i lažna čuda i 2) dok se otpale crkve ne ujedine sa svetom, prihvatajući i verujući u ono što svet prihvata i uči.⁶

Da bi Božji narod koji je još u Vavilonu shvatio koliko je hitno da izađe, on mora razumeti grehe i pogrešna učenja Vavilona. To stavlja veliku odgovornost na Božji narod ostatka, koji se spominje u Otkrivenju 12,17 koji „drži zapovesti Božje i ima svedočanstvo Isusa Hrista“.

Propovedanje tri anđeoske vesti naići će na oštro suprotstavljanje i snažan gnev zbog razotkrivanja Vavilona, iako se to čini s hrišćanskom ljubavlju i uz neospornu verodostojnost Biblije.

Treća vest: biti veran

Treća anđeoska vest iz Otkrivenja 14,9-11 sadrži jasno upozorenje: ne klanjajte se zveri i njenoj ikoni, nemojte primiti njen žig. U suprotnom, sledi uništenje. Ova vest zasniva se na proročanstvu iz Otkrivenja 13. Zver predstavlja otpalu crkvu. Druga životinja iz proročanstva u 13. poglavlju, koja predstavlja SAD, pravi ikonu zveri.

Iako su SAD poznate kao zemlja verske slobode, po biblijskom proročanstvu dolazi vreme kada će ta verska sloboda biti ograničena i kada će verske sile tako kontrolisati vlast da će zakoni koji budu donošeni ispunjavati želje otpalog hrišćanstva. Krajnji rezultat je netolerancija prema svakome ko se ne slaže sa onim što ovaj spoj crkva/država zahteva. Iako taj scenario izgleda neverovatan budući da se sekularizam brzo širi u

svetu, možemo znati sa apsolutnom sigurnošću da će se to proročanstvo ispuniti, kao što su se prethodna proročanstva iz Biblije ispunila upravo onako kako su bila predskazana.

Žig zveri – svetkovanje nekog drugog dana, a ne sedmog dana Subote – jasno ukazuje na vlast zveri. Jedna crkva smelo se hvali da je promenila sedmi dan subotu, uspostavljenu prilikom stvaranja, u nedelju. Druge crkve kažu da svetkuju nedelju kao sećanje na dan Hristovog vaskrsenja. Nijedna tvrdnja nema temelj u Bibliji. Na taj način skreće se pogled ljudi sa Tvorca.

Posledice otpada

Nekoliko događaja će doprineti da SAD načine ikonu zveri, da traže od vlasti da se donese zakon koji će zahtevati da svako svetkuje nedelju umesto subote. Prvi događaj je veliki moralni pad u društvu. Drugi su česte katastrofe, prirodne i one koje čovek izaziva, zajedno sa finansijskim problemima. Treći faktor je pritisak koji će verske vođe izvršiti na vlasti. Oni će okriviti verne svetkovatelje Subote zbog teške nastale situacije.

Otpale verske vođe neće moći da obore biblijske dokaze o svetosti Subote i to će ih ispuniti gnevom. Kao rezultat toga, oni koji svetkuju Subotu biće progonjeni i zatvarani. Usred tih događaja, objavljivanje treće anđeoske vesti imaće uticaj kao nikada ranije. Ljudi će videti da se proročanstvo ispunjava upravo onako kako je proročeno.

Ikona zveri i proglašavanje nedeljnog zakona biće nametnuti celom svetu od strane zveri koja liči na jagnje iz Otkrivenja 13, i dovešće do nacionalne i međunarodne propasti.

Verni do kraja

Oni koji su prihvatili Isusa i Njegovu vest trojice anđela iz Otkrivenja 14, čvrsto će se držati Spasitelja, odbijajući da se odreknu ovih važnih istina. Oni će shvatiti da moraju da ispune svoju dužnost objavljivanjem tih poruka, a rezultate će prepustiti Bogu. Oni će „lica ozarenih svetim posvećenjem, žuriti od mesta do mesta da objave vest sa Neba... Događaće se čuda, bolesnici će ozdravljati, a znaci i velika čuda pratiće vernike... Stanovnici Zemlje na ovaj način biće prisiljeni da se opredele. Vest će biti objavljivana ne toliko snagom dokaza, koliko snagom dubokog osvedočenja Božjim Duhom... Zraci svetlosti sada svuda prodiru, istina je otkrivena i postala jasna, a iskrena Božja deca kidaju veze koje su ih sputavale... Upkos silama koje su se svrstale protiv istine, veliko mnoštvo ljudi i žena prelazi na Gospodnju stranu.“⁷

Da li biste voleli da učestvujete u objavljivanju Božje neverovatne vesti za poslednje vreme? Onda vas pozivam da uz molitvu proučavate tri anđeoske vesti otkrivene u četrnaestom poglavlju „Otkrivenja Isusa Hrista, koje daje Njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti“ (Otkrivenje 1,1).

1 *U potrazi za boljim životom*, Elen Vajt, str. 143.

2 *Evandeoski radnici*, Elen Vajt, str. 379.

3 *Testimonies for the Church*, vol. 9, Elen Vajt, str. 19.

4 *Velika borba*, Elen Vajt, str. 604.

5 *Velika borba*, Elen Vajt, str. 554.

6 *Vidi Velika borba*, str. 390.

7 *Velika borba*, Elen Vajt, str. 612.

Ted Wilson

je predsednik Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve.

Crkva za jedan dan

Tri čoveka na krovu

Kada se pridružite Međunarodnoj organizaciji volontera Maranata prilikom misionskog projekta izgradnje crkve ili škole, uvek dobijate pomoć od lokalnog tima zaposlenih u Maranati. Neki radnici su – poput ova „tri čoveka na krovu“ na univerzitetu Veli Vju, velikoj adventističkoj školi u Gani – iz zemlje gde se odvijaju građevinski

ZAJEDNIČKI RAD: Timski rad je važan deo ovog projekta a i drugih projekata pod nazivom Crkva/škola za jedan dan

radovi. Drugi članovi Maranata odreda su radnici iz Ekvadora, Paname, Mozambika, Indije i drugih zemalja.

Maranata se bavi izgradnjom ljudi. Ova „tri čoveka na krovu“ – zajedno sa ostalim radnicima iz ostalih zemalja – garantuju obavljanje Maranatine misije: „Mi gradimo ljude kroz izgradnju hitno potrebnih crkvenih i školskih zgrada.“ Radnici obično počinju sa malo ili nimalo iskustva u

građevini, a na kraju postaju nadglednici projekta izgradnje.

Većina osnovnih i srednjih škola na kampusu Veli Vju univerziteta u Gani su zgrade koje se grade za jedan dan, napravljene u Dodž centru, u Minesoti, natovarene u kontejnere, prevezene kamionima do luke na istočnoj obali, zatim utovarene na brod koji ide u Akru, gde lokalne vođe Maranate i Adventističke crkve pregovaraju o carini i isporučuju kontejnere na mesto izgradnje.

Univerzitet Veli Vju ima na hiljade učenika. Međutim, do marta 2013, nije imao lokalnu osnovnu i srednju školu čija bi svrha bila da zbrinu decu zaposlenih i da služe univerzitetu kao „sistem koji hrani“.

Međutim, situacija se brzo menja. Zahvaljujući velikodušnosti stotine donatora, „tri čoveka na krovu“ radili su sa mnoštvom radnika iz inostranstva i završili prvih 20 od više od 40 školskih zgrada.

„Izgradnja ljudi za carstvo“ jedini je cilj projekta Zgrada za jedan dan.

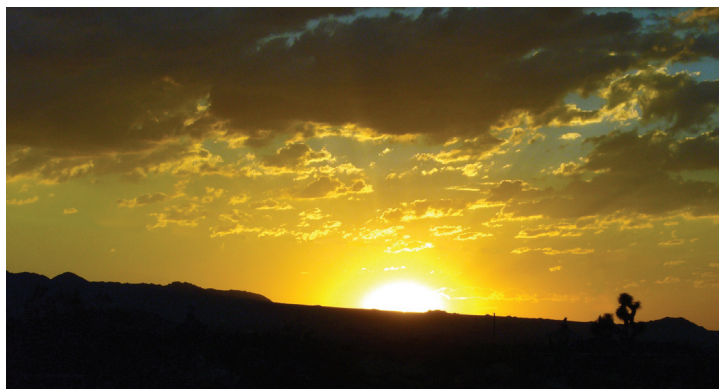
Međunarodna organizacija volontera Maranata koordinira još jednim misionskim putovanjem na Univerzitet Veli Vju u januaru 2014. Za više informacija posetite www.maranatha.org.

Projekat Crkva za jedan dan predstavlja zajednički napor Hrišćanske adventističke crkve, Adventističke službe laika i Međunarodne organizacije volontera Maranata. Ove priče nam dolaze od Maranatinog pripovedača Dika Durksena.

Mark Finli

Čežnja

za večnošću

Čežnja za večnošću nalazi se duboko u našem srcu. Dok smo svedoci straha, nasilja i beskrajne patnje na našoj planeti, znamo da ovaj svet nije naš dom. Naša srca nam kažu da smo stvoreni za nešto bolje. Nismo stvoreni za bol, patnju i smrt. Stvoreni smo za sreću, zdravlje i svetost. U ovom proučavanju istraživaćemo Božji neverovatan plan za svakoga od nas, i otkrićemo da su Božji planovi bolji nego što možemo i da zamislimo.

1 Pročitajte tekstove u Otkrivenju 21,1 i 2. Petrovoj 3,13. Koje reči Jovan i Petar koriste da opišu Božju večnu budućnost? Koji izraz koriste da naglase stvarnost onoga što Bog ima na umu za nas?

Biblijski pisci oslikavaju Božji večni svet kao stvaran. Opisuju ga kao „novo nebo i novu zemlju“. Božji budući svet nije izmišljena bajka. Sve što je izgubljeno grehom biće obnovljeno. Bog će ponovo stvoriti ovaj svet lepše nego što možemo i da zamislimo. Edemski vrt će u svojoj raskošnoj lepoti biti veličanstveniji nego pre.

2 Da li ćemo imati prava tela, ili ćemo biti neka vrsta duhova? Uporedi tekstove u Filibljanima 3,20.21 i 1. Korinćanima 15,51-57. Vidi takođe tekst u Isaiji 35,5.6.

Učenici su prepoznali Isusa kada se pojavio pred njima posle vaskrsenja po Njegovim fizičkim karakteristikama. Iako je imao slavno, besmrtno telo, mogli su da Ga prepoznaju. Besmrtno telo nije neka vrsta nevidljivog duha. Ako su novo nebo i nova Zemlja stvarni, imaćemo onda stvarna tela da živimo u tom stvarnom svetu.

3 Pročitajte sledeće stihove u Isaiji 65,17.21.22. Kojim aktivnostima ćemo se baviti u večnosti?

Obnovljeni Edemski vrt biće mesto neopisive radosti. Slika „oni će graditi kuće i sedeće u njima; i sadiće vinograde i ješće rod njihov“ bogata je simbolima savršenog mira, unutrašnjeg zadovoljstva i večne sreće. Prema Isaijinom proročanstvu, mi ćemo graditi kuće i živeti u njima. Sadićemo bašte i uživati u

njihovim plodovima. Međutim, ovde se radi o nečem višem nego što na prvi pogled možemo da uočimo: osetićemo trajno zadovoljstvo bez straha, nemira i brige.

4 Kako Biblija opisuje naše odnose na nebu? Pročitajte tekst u Mateju 8,11 i posebno obratite pažnju na sledeći deo stiha „sešće za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskome“. Šta nam ovaj stih govori? Parafrizirajte ga.

5 Pročitajte Otkrivenje 21,2.3; 22,3.4. Šta će nam pričinjavati najveću radost na novoj Zemlji? Koji odnos će nam biti najdragoceniji?

6 Pročitajte tekstove u Otkrivenju 21,4; Isaiji 35,10; Isaiji 65,24.25. Koja nam obećanja čvrsta poput stene Gospod daje u vezi sa večnošću?

7 Uporedi Mihej 4,8 sa Delima 3,19-21. Šta je u ovom stihovima ključno što nam pomaže da dobijemo letimičan uvid u Božji novi svet?

Prorok Mihej govori o povratku „prve vlasti“. Petar u Delima koristi izraz „sve popravi“. Ovi izrazi su ključni u razumevanju Božjeg veličanstvenog plana za nas kroz svu večnost, jer nam ukazuju na Božje prvobitno stvaranje u Edemskom vrtu.

Nebo je stvarno mesto, namenjeno stvarnim ljudima, koji će učestvovati u stvarnim aktivnostima. Poniženje izgubljenog sveta u grehu i patnja pobunjene planete biće otklonjeni zahvaljujući Hristovoj žrtvi. U Edemu ćemo obnovljeni slaviti Hrista koji nas je zauvek iskupio. Čitav svemir će se okupiti oko Božjeg prestola i pevati: „Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov“ (Otkrivenje 5,12).

To je najveća radost neba, i razlog da slavimo Boga kroz svu večnost.

Zamaskirano neverstvo

Jasno predstavljeno nejasnim

Prva sedmica, u kojoj je Bog završio dela stvaranja za šest dana i odmarao se sedmi dan, bila je kao i svaka druga sedmica... Sedmični ciklus od sedam doslovnih dana, šest namenjenih za rad i sedmi za odmor, koji je sačuvan i prenošen kroz biblijsku istoriju, vodi svoje poreklo od prvih sedam dana...

Međutim, nehrišćanske pretpostavke da je potrebno sedam dugih, neodređenih vremenskih perioda da bi se događaji prve sedmice odigrali, udaraju direktno u temelj Subote i četvrtu zapovest. To čini neodređenim i nejasnim ono što je Bog učinio veoma jasnim. To je najgori oblik neverstva; mnogi koji priznaju da veruju u izveštaj o stvaranju to smatraju zamaskiranim neverstvom...

„Bez biblijske istorije, geologija ne može ništa da dokaže.“

Geolozi ateisti tvrde da je svet mnogo stariji nego što to kaže biblijski izveštaj. Oni odbacuju svedočanstvo Božje reči zbog dokaza koje im navodno pruža sama planeta...

Pronađene su kosti životinja i ljudi... koje dokazuju da su nekada na planeti živeli mnogo veći ljudi i životinje... Budući da su pronađene mnogo veće kosti od ljudi i životinja koji danas žive, ili koji su živeli tokom mnogih generacija u prošlosti, neki zaključuju da je Zemlja, mnogo pre nego što to tvrdi biblijski izveštaj, bila naseljena mnogo većom rasom ljudi... Oni koji razmišljaju na taj način imaju ograničena shvatanja o veličini ljudi, životinja i biljaka pre potopa, i o ogromnim promenama koje su se tada desile na Zemlji.

Bez biblijske istorije, geologija ne može ništa da dokaže. Ostaci pronađeni u zemlji pružaju dokaze u prilog stanju stvari koje se razlikuje u mnogo čemu od sadašnjeg. Ali vreme njihovog postojanja može se saznati samo iz nadahnutog izveštaja... Kada ljudi ostave Božju reč, i teže da objasne Njegova dela stvaranja principima iz prirode, oni se nalaze u beskrajanom okeanu nesigurnosti. Božja reč data

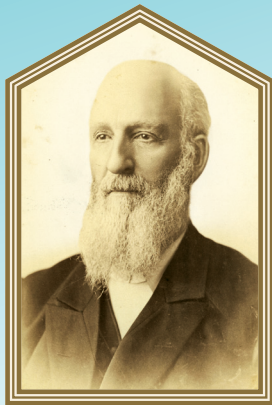
je kao videlo našim stopama, i našoj stazi. Oni koji odbacuju Njegovu reč, i sopstvenim slepim filozofijama pokušavaju da dokuče tajne Božje, spotaći će se u tami...

Bog je dao dovoljno dokaza na kojima se može graditi vera, ako neko želi da veruje. U poslednjim danima na Zemlji skoro da neće biti prave vere. Božja reč biće smatrana nepouzdanom, dok će ljudska razmišljanja biti prihvaćena, iako će biti u suprotnosti sa jasnim biblijskim činjenicama. Ljudi će se truditi da prirodnim uzrocima objasne dela stvaranja. Ali, kako je Bog tačno radio prilikom stvaranja nikada nije otkrio čoveku...

Tajne stvari pripadaju Gospodu Bogu: ali ono što nam je otkriveno pripada nama i našoj deci do века. Neki ljudi koji sebe smatraju Božjim radnicima podižu svoj glas protiv istraživanja proročanstava, i govore da su ona, naročito Danilovo i Jovanovo, nejasna i da ih ne možemo razumeti. Pa ipak, neki od tih ljudi rado prihvataju predloge geologa, koji osporavaju Mojsijev izveštaj. Ali ako je otkrivenu Božju volju tako teško razumeti, onda ljudi sigurno ne treba da temelje svoju veru na nagađanjima u vezi sa onim što Bog nije otkrio... U Božjem providenju, ljudi, životinje, biljke, mnogo puta veći od onih koji danas nastanjuju Zemlju, pomrli su u vreme potopa, i njihovi ostaci pokazuju čoveku da su stanovnici starog sveta nestali u toj velikoj katastrofi. Bog je nameravao da otkrićem tih stvari na Zemlji izgradi veru u nadahnutu istoriju. Međutim, ljudi su pogrešno upotreбили ono što je Bog želeo da ih vodi bliže Njemu. Prave istu grešku kao i ljudi pre potopa – ono što im je Bog dao kao prednost, pretvorili su u prokletstvo, pogrešno ga upotrebljavajući.

Ovaj članak prvi put je objavljen u časopisu Znaci vremena, 20. marta 1879. godine. Adventisti veruju da je Elen Vajt (1827 – 1915) negovala biblijski dar proroštva tokom više od 70 godina javne službe.

Pre **192**
godine

Džejms Springer Vajt, rođen u Palmiru, u Mejnu, u SAD, 4. avgusta 1821. godine, potomak je prvih engleskih doseljenika koji su se nastanili u Masačusetsu 1620.

Učitelj po zanimanju, Vajt se pridružio adventnom pokretu 1842, nakon što je čuo propovedi Vilijama Milera i Džoše V. Hajmsa.

Naoružan proročkom tabelom, sa nekoliko traktata i pozajmljenim konjem, Vajt je putovao duž Nove Engleske propovedajući o skorom Hristovom dolasku.

Godine 1846. Džejms se oženio Elen Harmon. Zajedno su proveli ceo život podupirući pokret koji je zvanično postao Hrišćanska adventistička crkva 1863. godine. Služio je kao predsednik Generalne konferencije, urednik časopisa Advent Review and Sabbath Herald, Youth's Instructor i Signs of the Times.

Žene koje ne puše žive u proseku **DESET** godina duže od žena koje puše.

Izvor: *Women's Health/The Lancet*

Zaustavite srčani udar

Nedavno istraživanje u Španiji pokazuje da ljudi koji konzumiraju jednu šolju gaspača nedeljno imaju 27 posto manju mogućnost da dožive hipertenziju od onih koji to ne čine.

Sa mnoštvom svežeg povrća dostupnog u Severnoj hemisferi, probajte ovog leta klasično jelo bogato karotenoidima, vitaminom C i polifenolima, antioksidantima koji pomažu u širenju krvnih sudova.

2 velika, zrela, oljuštena paradajza

1 krastavac, oljušten

1 zelena paprika babura

2 čena belog luka

2 supene kašike (30ml)

maslinovog ulja

1 supena kašika (15 ml)

limunovog soka

Iseckajte sve sastojke, stavite u blender nekoliko sekundi. Začinite, ohladite i jedite.

Izvor: *Men's Health*

Prvih

Sljedeće unije imaju najveći broj literarnih evanđelista s punim radnim vremenom:

- 1** Tanzanija
(Istočno-centralna afrička divizija)
- 2** Severni Filipini
(Južna azijsko-pacifička divizija)
- 3** Zambija
(Divizija Južne Afrike i Indijskog okeana)
- 4** Južni Filipini
(Južna azijsko-pacifička divizija)
- 5** Kenija
(Istočno-centralna afrička divizija)

Izvor: *Publishing Digest*

